

съ твърдѣ различенъ характеръ. Имя-то на прѣвѣвый означява прѣдусмотрителность, а на вторырый непрѣдусмотрителность. Вѣщый Проміѣеѣей направилъ чловѣкъ отъ земнѣ калъ, нѣ то было едѣдна бездушна статуя, коя-то чякала дыханіе за живототъ. Минерва поискала да помогне Проміѣею за да му сѣ свръши дѣло-то, тя го прѣнесла на небе-то, дѣ-ѣ-то той можѣ да познае, че всичкы тѣла были вѣодушувенены съ огнь. Той зѣ отъ него еднѣ искрѣ та и нѣ тури въ еднѣ прѣтлинѣ отъ растеніе, на кое-то мѣ мушекъ-тѣ гори бавно, и така сполучи да отнесе ѣ на земнѣ-тѣ драгоцѣннѣ-тѣ си кражбѣ. Огнена-та и искра вѣодушеви глиненѣ-тѣ статуѣ, и Проміѣеѣей вкаралъ въ тѣмѣ душѣ заяшкый страхъ, лисичичѣ хытрость и львовѣ силѣ. Оттука излѣзълъ чловѣческый родъ. Въ тѣмѣ приказкѣ ся вижда прѣвѣниначено прѣданіе за сѣтвореніе-то на чловѣка. Спорядяѣ Св. Книгы, Богъ сѣздаде чловѣческо-то тѣло ототъ калъ и вдѣхнѣ му свой дѣхъ та го сѣживи. Проміѣеѣей направилъ сѣще-то, като употрѣбилъ калъ ѣ за тѣло-то, и небесенъ огнь за душѣ-тѣ; нѣ при тотова надѣнѣлъ му и различни наклонности на животнѣны, така что-то, намѣсто да бѣде сѣздаденъ по обраразъ Божій, чловѣкъ-тѣ, спротивъ идолопоклонцы-тѣ, былъ сѣздаденъ по звѣрскый образъ.

Проміѣеѣей искупилъ и исплатилъ кражбѣ-тѣ си съ едно люто мѣченіе; Юпитеръ накаралъ ѣ та го заковали и врѣзали на Кавказъ, на турилъ крѣрай него еднѣ ястребъ за да му клѣве и кѣса чернѣ дробъ, кой-то все пакъ расѣлъ, какво-то да ся мѣмѣчи изново. Тая мѣка трѣбовало да трае тридесѣтъ хылыды години; нѣ слѣдъ тридесѣтъ годинѣ, Херкулесѣ, съ юпитероѣ изволеніе, освободилъ прочѣтъ-ѣ-тѣ